

DURVEN DOEN EN GAAN VOOR JE DROMEN!!!

Durven doen en gaan voor je dromen, hoe eenvoudig gezegd, hoe mooi klinkt het, maar hoe lastig is dit om het ook te doen. Heb je het lef om je eigen grenzen te verleggen, je angsten te overwinnen en te gaan voor je ultieme droom?

Altijd ben ik al creatief geweest, boetseren, schilderen en ontwerpen van kleding. Ook de kunstacademie heb ik gedurende 2 jaar bezocht, totdat ik moeder werd van een fantastische zoon en twee jaar later er nog een mocht begroeten.

Gedurende een aantal jaren werd de creativiteit op de achtergrond geplaatst. Maar ook in deze tijd bleef het “kriebelen” en ontwierp ik tuinen en interieurs en maakte af en toe kunstwerken.

Toen de kinderen minder tijd vroegen, wilde ik weer wat creatiefs gaan doen. Het werd “fotografie”. Ik volgde de fotovakschool, waar ik mij richtte op “kunstzinnige fotografie”. Kreeg een leuke baan in de marketing, waar ik creativiteit en fotografie kon combineren, maar dat was het niet helemaal. Ik wilde “kunstzinnige foto’s” maken, niet technisch perfecte foto’s. Mijn beelden moesten mensen raken, een emotie teweeg brengen, een mysterie uitstralen. Maar ja, de baan was leuk en leverde ook geld op.

Soms gebeuren er onverwachte dingen die alles veranderen. In eerste instantie niet leuk, maar achteraf toch positief.

Begin 2013 verloor ik mijn leuke baan, de crises. In de vakantie bezocht ik een tentoonstelling van Ruud van Empel, een fotograaf die “samengestelde” beelden maakt. Iets wat mij fascineerde. Tijd genoeg en een heleboel achtergrond foto’s die ik in de vakantie had gemaakt.

Zaken die niets met elkaar te maken lijken te hebben, maar “alles viel voor mij op zijn plaats”. Foto’s maken en die samenstellen, iets waar mijn creatieve geest zich helemaal in kon uit leven. “Kunstzinnige Beelden” maken, die ik de wereld kan laten zien, emotie en mysterie delen met mijn beelden.

Maar ja, het is wel leuk als je je eigen werk leuk vindt, maar hoe kijken anderen daar tegen aan? Ik wilde per slot van rekening ook anderen raken met mijn beelden. Na voorzichtig wat familie, kennissen en bevriende fotografen gepolst te hebben, durfde ik eindelijk toe te geven: mijn kunstfoto’s kwamen aan, raakte mensen. “eindelijk durfde ik tegen mezelf te zeggen, hier wil ik mee exposeren, hier wil ik de hele wereld mee over; hier ga ik voor. Dit is mijn droom”.

Na de eerste onzekerheid te hebben overwonnen komt de gedrevenheid boven. Op zoek naar de eerste expositie overwin ik mijn angst en ga naar Hotel Abbekerk. Niet echt een galerie, maar toch de eerste stap. “ik kreeg de mogelijkheid van de eigenaar mijn werk te exposeren, hij was razend enthousiast”. Wat was ik trots!!! Met wat mentale hulp van mijn man en vriendinnen toch ook maar eens de kunstredactie bellen van de plaatselijke krant. Tot mijn eigen verbazing vonden die mijn werk bijzonder genoeg om er aandacht aan te besteden. Gesterkt door dit succes ook maar eens wat galeries bellen. Fotogalerie “Lichtzone” in Groningen verwelkomde me met open armen en ook galerie Zaay! in Apeldoorn, evenals in het pand van “NetJewerk”, een vrouwen netwerk groep. Afgelopen oktober kreeg ik een uitnodiging van Galleria De Marchi in Bologna (Italië) en is mijn werk in december 2014 daar te zien geweest.

“New York en de wereld over” (mijn ultieme droom) zal nog wel wat tijd vergen, maar het enthousiasme, de ambitie en de gedrevenheid is er. Waarom ik dit vertel: “hoe leuk is het om voor anderen een inspiratiebron te zijn, durven doen en gaan voor je dromen”

